

GÜL YAPRAĞI

Uzakdođu'da bir Budist tapınağı, bilgeliğin gizlerini aramak için gelenleri kabul ediyordu. Burada geçerli olan incelik, anlatmak istediklerini konuşmadan açıklayabilmektir.

Bir gün tapınağın kapısına bir yabancı geldi. Yabancı, kapıda öylece durdu ve bekledi. Burada sezgisel buluşmaya inanılıyordu, o yüzden kapıda herhangi bir tokmak veya çan, zil yoktu. Bir süre sonra kapı açıldı. İçerideki Budist rahip, kapıda duran yabancıya baktı. Bir selamlaşmadan sonra sözsüz konuşmaları başladı.

Gelen yabancı, tapınağa girmek ve burada kalmak istiyordu. Budist bir süre kayboldu. Sonra elinde ağzına kadar suyla dolu bir kapla döndü ve bu kabı yabancıya uzattı.

Bu, yeni bir arayıcıyı kabul edemeyecek kadar doluyuz demektir. Yabancı, tapınağın bahçesine döndü. Aldığı bir gül yaprağını kabin içindeki suyun üstüne bıraktı. Gül yaprağı suyun üstünde yüzüyordu ve su taşmamıştı içerideki Budist rahip saygıyla eğildi ve kapıyı açarak yabancıyı içeriye aldı.

Suyu taşırmayan bir gül yaprağına her zaman yer vardı.